

วิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมาย

เพื่อการพัฒนา

องค์การบริหารส่วนตำบลพักทัน

บทที่ ๔

วิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

๔.๑ วิสัยทัศน์

บ้านเมืองน่าอยู่ ลดต้นทุนการเกษตร เพิ่มพูนรายได้ ปลอดภัยจากสิ่งแวดล้อม

๔.๒ พันธกิจ

๑. ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิต ศักยภาพของคน และความเข้มแข็งของชุมชน
๒. ส่งเสริมการพัฒนาระบบการศึกษา การกีฬา และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
๓. ส่งเสริมและพัฒนาด้านการเกษตร
๔. การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณสุข โภค สาธารณูปการ
๕. การพัฒนาระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
๖. ส่งเสริมการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และการแก้ไขปัญหาเสพติด
๗. ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วม โดยให้ความรู้แก่ประชาชน
๘. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนรักษาสุขภาพ

๔.๓ จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
๒. ยกระดับคุณภาพการศึกษาของเด็ก เยาวชนและประชาชน
๓. ส่งเสริมพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค และการดูแลสุขภาพตนเองของประชาชน
๔. ประชาชนมีอาชีพและมีรายได้เพิ่มขึ้น
๕. เพื่อให้ผลิตผลทางการเกษตรมีคุณภาพดีและปลอดภัยจากสารพิษ
๖. การคมนาคมและการขนส่งมีความสะดวกรวดเร็ว
๗. เพื่อให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเพียงพอ
๘. เพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการดูแลสุขภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๙. เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา
๑๐. เพื่อให้การบริการประชาชนเป็นไปอย่างรวดเร็ว
๑๑. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๔.๔ ยุทธศาสตร์ตำบลพักทัน เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ของตำบล คือ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาส่งเสริมการเกษตรและผลิตผลทางการเกษตร
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ ศาสนา และวัฒนธรรม
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจ
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริการสาธารณะ
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคม และคุณภาพชีวิต
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริหารและการจัดการ

วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค ประเทศ และต่างประเทศ
ในเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบล

ตามที่กลุ่มประเทศในระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จำนวน ๑๐ ประเทศ ได้รวมตัวจัดตั้งสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations หรือ ASEAN) ซึ่งเป็นองค์กรระหว่างประเทศ ระดับภูมิภาค เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยในช่วงตั้งแต่ปี ๒๕๑๐ ถึง ๒๕๓๔ สมาคมอาเซียนให้ความสำคัญด้านการเมือง และความมั่นคง มุ่งส่งเสริมสันติภาพ และเสถียรภาพในภูมิภาค ต่อมาในปี ๒๕๓๕ ประเทศไทยในฐานะสมาชิกสมาคมอาเซียนได้ผลักดันให้เกิดความร่วมมือทางเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศในอาเซียน โดยให้มีการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area) หรือ อาฟต้า (AFTA) ในการลดภาษีศุลกากร ระหว่างกันเหลือร้อยละ ๐-๕ เป็นที่เรียบร้อยเมื่อปี ๒๕๕๑ ซึ่งได้ส่งผลให้ปัจจุบันบริบททางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของกลุ่มประเทศในอาเซียนเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก โดยเฉพาะการขยายตัวทางเศรษฐกิจในภูมิภาคและภูมิภาคใกล้เคียง คือ จีน และอินเดีย ตลอดจนภูมิภาคอื่น เช่น สหภาพยุโรป อีกทั้งได้เกิดปัญหาความท้าทาย ความมั่นคงในรูปแบบใหม่ เช่น โรคระบาด การก่อการร้าย ยาเสพติด การค้ามนุษย์ สิ่งแวดล้อม ระหว่างประเทศ ประกอบกับที่ประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนปี ๒๕๕๐ (๒๐๐๗) ณ เมืองเบซู ประเทศฟิลิปปินส์ ผู้นำอาเซียนได้ตกลงให้มีการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community-AEC) ซึ่งเป้าหมายสำคัญของการสร้างประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประกอบด้วย

๑. เพื่อให้อาเซียนเป็นฐานการผลิตเดียว มีการเคลื่อนย้ายสินค้าทุน และปัจจัยการผลิตอื่นๆ ได้อย่างเสรี

๒. เพื่อสร้างเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อให้เกิดการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างเสมอภาคลดช่องว่างการพัฒนาระหว่างสมาชิกเก่าและสมาชิกใหม่

๓. เพื่อบูรณาการเศรษฐกิจของอาเซียนเข้ากับเศรษฐกิจโลก โดยผ่านการจัดทำข้อตกลงการค้าเสรี (FTA) กับประเทศนอกภูมิภาค

การก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนของประเทศในสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในปี ๒๕๕๘ ในกรณีของประเทศไทย ส่วนที่สำคัญ คือ การปรับตัวและการเตรียมความพร้อมของชุมชนท้องถิ่น ในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เพราะว่าถ้าหากชุมชนท้องถิ่น ไม่มีมาตรการหรือแผนรองรับการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ก็จะทำให้เกิดความเสียเปรียบทางด้านการแข่งขัน การตลาด ตลอดจนทางด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมท้องถิ่น ที่ถือว่าเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับสังคมไทยมาอย่างยาวนาน และการสร้างชุมชนท้องถิ่นที่มีวิสัยทัศน์ให้มีความสามารถในการบูรณาการเศรษฐกิจของประชาคมอาเซียนให้เข้ากับบริบทของชุมชนท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีภารกิจสำคัญของการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ด้วยการสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับประชาชน โดยกำหนดแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นและการบริหารงาน เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้สามารถรองรับผลกระทบที่จะเกิดขึ้น เมื่อประเทศไทยเข้าสู่ความเป็นประชาคมอาเซียน ทั้งนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องวางแผน และเตรียมความพร้อมในการรองรับผลกระทบการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ ที่มีต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนในท้องถิ่น ๗ ด้าน ดังนี้

๑. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสร้างเครือข่ายคมนาคม ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทำให้เกิดการรวมตัวของเศรษฐกิจที่มีมูลค่า และมีช่องทางการกระจายสินค้าเพิ่มมากขึ้น นอกจากนั้นจะเกิดการเรียกร้องจากกลุ่มนักลงทุนที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยให้มีการพัฒนาเครือข่ายการคมนาคม เพื่อให้การเคลื่อนย้ายสินค้าและแรงงานมีความสะดวกรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ดังนั้นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมุ่งเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการขยายฐานการผลิต อาทิ ไฟฟ้าและประปา ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจไม่สามารถดำเนินการได้โดยลำพัง จำเป็นต้องประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒. การพัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจในระดับชุมชน การหลั่งไหลเข้ามาของทุนต่างชาติที่จะเพิ่มมากขึ้นส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทบทวนบทบาทในการดูแลและช่วยเหลือกลุ่มผู้ผลิตในพื้นที่ โดยอาจจะต้องมียุทธศาสตร์ในการส่งเสริมอาชีพ ทั้งอาชีพหลักและอาชีพเสริมเปิดรับวิสัยทัศน์ในกระบวนการผลิตแบบใหม่ เพื่อยกระดับกระบวนการผลิตให้เป็นมาตรฐานเท่าเทียมกับระดับสากล

๓. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป้าหมายเรื่องการสร้างความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมของประชาคมอาเซียน ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเร่งปรับระบบการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะต้องดูแลทรัพยากรและจัดการอย่างเป็นระบบ โดยเน้นการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน เน้นการจัดการบนพื้นฐานของความเป็นเจ้าของร่วมกัน เพื่อสร้างความรักความหวงแหนในทรัพยากร และก่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างเฝ้าระวัง ต้องไม่ลืมเรื่องของการควบคุมมาตรฐานการดูแลรักษาพื้นที่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการจัดการที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนอาจต้องทบทวนขอบเขตอำนาจหน้าที่ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีการบูรณาการการทำงานร่วมกันในเรื่องการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔. การพัฒนาคุณภาพชีวิต องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเตรียมรับผลกระทบจากปัญหาสังคมและสาธารณสุขที่อาจเกิดจากการเคลื่อนย้ายแรงงานและนักท่องเที่ยวโดยเสรี อาทิ โรคระบาด ความขัดแย้ง

๕. ทางสังคมและเชื้อชาติ และอาชญากรรม ชำนาญ อาชีพ ยาเสพติด การค้ามนุษย์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเน้นการจัดการบริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานที่กำหนดในแต่ละงานหรือกิจกรรมอย่างเคร่งครัด รวมทั้งจะต้องจัดสวัสดิการสังคมสำหรับเด็ก กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มด้อยโอกาสอย่างมีคุณภาพและทั่วถึง นอกจากนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องให้ความสำคัญกับการเข้าถึงการดูแลสุขภาพของคนในชุมชน ซึ่งจะทำให้ชุมชนมีการดำรงชีวิตที่ปลอดภัยและมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๖. การจัดการด้านการศึกษา ภาษา วัฒนธรรม จารีตประเพณี การศึกษาเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาด้านต่างๆ เสมือนประตูเชื่อมกับโลกภายนอก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีหน้าที่ในการจัดและส่งเสริมการศึกษาให้แก่ประชาชนและชุมชนต้องพัฒนาประชาชนและชุมชนให้สามารถก้าวสู่ประชาคมอาเซียนได้โดยต้องเน้น “การพัฒนามาตรฐานด้านการศึกษา” ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาคุณภาพในการจัดการศึกษาโดยปรับหลักสูตรการเรียนการสอน ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและภาษาเพื่อนบ้านในภูมิภาคอาเซียนเพื่อการสื่อสารที่ดี การพัฒนาและสนับสนุนครูผู้สอนให้มีการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศสมาชิกและนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน ทำให้ประชาชนเกิดการเรียนรู้ที่ทันสมัย มีความเป็นสากล และมีความคุณภาพ นอกจากนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านในอาเซียนแล้ว ยังต้องเป็นสื่อกลางในการจัดกิจกรรมเปลี่ยนเชิงวัฒนธรรมระหว่างประชาชนในเขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนในประเทศอาเซียนอื่นที่มีพรมแดนติดต่อกัน ซึ่งมักจะมีวัฒนธรรมที่คล้ายคลึงกัน การจัดกิจกรรมเช่นนี้จะช่วยให้ประชาชนมีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันมากขึ้น

๗. การปรับปรุงโครงสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาจต้องมีการจัดตั้งหน่วยงานด้านวิเทศสัมพันธ์ และความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน และเพื่อให้สามารถสื่อสารทำความเข้าใจกับประชาชนจากประเทศอื่นที่มาติดต่อราชการได้

การวิเคราะห์ข้อมูลในพื้นที่และสถานการณ์ทางสังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี สภาพแวดล้อมในพื้นที่ผ่านมาและในอนาคต

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

จากการสำรวจข้อมูลจากประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพิกพัน เพื่อทราบปัญหาความต้องการเพื่อจะได้แก้ไขปัญห ปรากฏว่าปัญหาและความต้องการของประชาชน โดยส่วนใหญ่แล้วต้องการให้

องค์การบริหารส่วนตำบลพักหัน แก้ไขปัญหานั้นมีมากมายหลากหลายปัญหาแต่องค์การบริหารส่วนตำบลพักหัน มีข้อจำกัดในด้านงบประมาณ ทำให้ปัญหาบางอย่างไม่สามารถแก้ไขปัญหาความต้องการของประชาชนได้ ประกอบกับอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ขณะนี้มีมากมายโดยเฉพาะอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะไว้ตามมาตรา ๑๖, ๑๗ และ ๑๘ มากมาย ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลจำเป็นต้องจัดระบบการบริการสาธารณะ เพื่อบริการประชาชน จากเหตุผลความจำเป็นเหล่านี้ทำให้เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลค่อนข้างจะมีข้อจำกัดในการพัฒนา แต่ขณะเดียวกันมีความจำเป็นที่จะพัฒนามากมาย บางครั้งประชาชนมีความรู้สึกว่าองค์การบริหารส่วนตำบลไม่สามารถแก้ไขปัญหได้ตามที่ประชาชนต้องการ

ปัจจัยภายในที่มีผลต่อการพัฒนา

๑. ด้านการบริหารงาน

การแบ่งส่วนราชการไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนา เช่น ด้านอนามัยและสิ่งแวดล้อม ควรจะมีในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล เนื่องจากสภาพพื้นที่ ภูมิประเทศ มีความจำเป็นที่จะต้องอาศัยบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถทางด้านสิ่งแวดล้อม

๒. ระเบียบ กฎหมาย

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลมีมากมาย และมีกฎหมายหลายฉบับที่ถ่ายโอนภารกิจให้องค์การบริหารส่วนตำบล แต่ไม่มีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนที่สามารถปฏิบัติตามกฎหมายนั้นๆ ได้

๓. บุคลากร

ค่อนข้างจะมีข้อจำกัดการ เนื่องจากภารกิจของ อบต. มีมากมาย แต่บุคลากรมีน้อยทำให้อุปสรรคต่อการพัฒนาในหลายๆ ด้าน

๔. งบประมาณ

งบประมาณของ อบต. มีน้อยไม่เพียงพอต่อการแก้ไขปัญหาคือความต้องการของประชาชน ทำให้การพัฒนามีอุปสรรคในเรื่องของการแก้ไขปัญหให้กับประชาชน

๕. ระบบฐานข้อมูล

ยังไม่เพียงพอต่อการพัฒนาในหลายๆ ด้าน

ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนา

๑. ด้านการเมือง

องค์การบริหารส่วนตำบลพักหัน นับว่าเป็นองค์กรหนึ่งที่สถานภาพทางการเมืองที่ค่อนข้างจะสงบ มั่นคง ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์กว้างไกล สมาชิกสภาท้องถิ่นให้ความสนใจและให้ความร่วมมือในการพัฒนาเป็นอย่างดี จึงทำให้การพัฒนาขององค์กรไปในทิศทางที่ดีและค่อนข้างได้รับการยอมรับจากประชาชนในพื้นที่

๒. ด้านสังคม

พื้นที่โดยส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรมและสังคมส่วนใหญ่เป็นสังคมชนบททำให้ประชาชนมีความใกล้ชิดสัมพันธ์กันและเป็นสังคมเอื้ออาทร การพัฒนาของ อบต. ก็เช่นเดียวกัน จะได้รับความร่วมมือจากประชาชนเป็นอย่างดี

๓. เทคโนโลยี

ปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่น โดยเฉพาะเทคโนโลยีด้านการสื่อสารสารสนเทศ อินเทอร์เน็ต ท้องถิ่นได้พัฒนาให้ทันกับเทคโนโลยีที่เข้ามาเพื่อช่วยในการบริหารงานทันกับโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

๔. สภาพแวดล้อม

หมู่บ้านในตำบลพักหันอยู่กันเป็นกลุ่มๆ และประชาชนอยู่กันอย่างถ้อยทีถ้อยอาศัย มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาของท้องถิ่นในปัจจุบัน

เป็นการประเมินโดยวิเคราะห์ถึงโอกาสและภาวะคุกคามหรือข้อจำกัด อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาด้านต่างๆ ของท้องถิ่น รวมทั้งการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อนของท้องถิ่น อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายในท้องถิ่น ซึ่งทั้งหมดเป็นการประเมินสถานการณ์การพัฒนาของท้องถิ่นในปัจจุบัน โดยเป็นการตอบคำถามว่า “ปัจจุบันท้องถิ่นมีสถานการณ์การพัฒนาอยู่จุดไหน” สำหรับใช้เป็นประโยชน์ในการกำหนดการดำเนินงานในอนาคตต่อไป

ปัจจัยภายใน

ประกอบด้วยปัจจัยด้านต่างๆ

- ด้านการบริหาร ได้แก่ การแบ่งส่วนราชการ ได้มีการแบ่งราชการเพื่อบริหารงานในพื้นที่การวางแผนการประสานงาน การมอบอำนาจ การกำกับดูแล เป็นต้น

- ระเบียบ กฎหมาย ภารกิจถ่ายโอนต่างๆ ที่เข้ามา

- บุคลากร ต้องได้รับการอบรมพัฒนาศักยภาพอยู่เสมอเพื่อให้ทันกับแผนกระจายอำนาจที่เข้ามาในท้องถิ่น

- งบประมาณ ได้รับงบประมาณจากหน่วยงานภายนอกเพื่อมาพัฒนาในท้องถิ่นใช้งบประมาณรวมทั้งความช่วยเหลือต่างๆ

- ระบบฐานข้อมูล

- การประสานงาน / การอำนวยความสะดวก / ความร่วมมือจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

- ทรัพยากร เครื่องมือและอุปกรณ์ในการทำงาน

ปัจจัยภายนอก

ประกอบด้วย

- ด้านสังคม การพัฒนาคุณภาพชีวิต องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเตรียมรับผลกระทบจากปัญหาสังคมและสาธารณสุขที่อาจเกิดจากการเคลื่อนย้ายแรงงานและนักท่องเที่ยวโดยเสรี อาทิ โรคระบาด ความขัดแย้งทางสังคมและเชื้อชาติ และอาชญากรรม ชำมชาติ อาทิ ยาเสพติด การค้ามนุษย์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเน้นการจัดบริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานที่กำหนดในแต่ละงานหรือกิจกรรมอย่างเคร่งครัด รวมทั้งรวมถึงระดับความขัดแย้ง กลุ่มผลประโยชน์

- ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ เศรษฐกิจในเขตพื้นที่การหลั่งไหลเข้ามาของทุนต่างชาติที่จะเพิ่มขึ้นมาส่งผลให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทบทวนบทบาทในการดูแลและช่วยเหลือกลุ่มผู้ผลิตในพื้นที่ โดยจะต้องมีนโยบายในการส่งเสริมอาชีพ ทั้งอาชีพหลักและอาชีพเสริมเปิดรับวิสัยทัศน์ในกระบวนการผลิต (เช่น ผลผลิตรายได้ รายจ่าย การออม การลงทุน การใช้ที่ดิน แรงงาน) การเกษตรกรรม การพาณิชย์กรรม การคลัง

- เทคโนโลยี การเข้ามาของเทคโนโลยีต้องมาใช้ในการประกอบการเรียนการสอนทำให้ประชาชนเกิดการเรียนรู้ที่ทันสมัย มีความเป็นสากลและมีคุณภาพ นอกจากนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องจัดทำข้อมูลที่จำเป็นต่อแรงงานต่างชาติ เป็นภาษาอังกฤษหรือภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียนอื่นๆ สำหรับเรื่องวัฒนธรรมและจารีตประเพณีนั้นเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน

- สภาพแวดล้อม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเร่งปรับระบบการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งจะต้องดูแลทรัพยากรและจัดการอย่างเป็นระบบ โดยเน้นการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน เน้นการจัดการบนพื้นฐานของความเป็นเจ้าของร่วม

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)					
			ปี ๒๕๕๗-๒๕๖๑	ปี ๒๕๕๗	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑
๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี	ร้อยละของประชากรที่ได้รับบริการด้านสาธารณสุข	-	๙๕	๙๒	๙๓	๙๔	๙๕	๙๕
	ร้อยละของประชากรที่มีพฤติกรรมที่ปลอดภัยต่อการติดเชื้อมะเร็งทางเพศสัมพันธ์	ประชากรที่มีพฤติกรรมที่ปลอดภัยต่อการติดเชื้อมะเร็งทางเพศสัมพันธ์ มีไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐
	ร้อยละของผู้พิการที่ได้รับความช่วยเหลือให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น	ผู้พิการ ที่ได้รับความช่วยเหลือมีร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนผู้พิการ	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐
	ร้อยละของผู้สูงอายุ ที่ได้รับความช่วยเหลือให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น	ผู้สูงอายุ ที่ได้รับความช่วยเหลือมีร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนผู้สูงอายุ	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐
	ร้อยละของผู้ป่วยเอดส์ ที่ได้รับความช่วยเหลือให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น	ผู้ป่วยเอดส์ที่แสดงตนขอรับความช่วยเหลือ ที่ได้รับความช่วยเหลือมีร้อยละ ๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาด้าน (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)					
			ปี ๒๕๕๗-๒๕๖๑	ปี ๒๕๕๗	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑
๒. ยกระดับคุณภาพการศึกษาของเด็ก เยาวชนและประชาชน	ร้อยละของเด็กถึงเกณฑ์การศึกษาได้เข้าเรียนในสถานศึกษา	เด็กที่อายุถึงเกณฑ์การศึกษาได้เข้าเรียนในสถานศึกษา ร้อยละ ๙๐ ของเด็กถึงเกณฑ์เข้ารับการ ศึกษาทั้งหมด	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐	๙๐
	ร้อยละของเด็กยากจนได้เข้ารับการ ศึกษาต่อ	เด็กยากจนที่ได้เข้ารับการ ศึกษาต่อ ร้อยละ ๕๐ ของเด็กยากจนทั้งหมด	๘๐	๗๒	๗๔	๗๖	๗๘	๘๐
	ร้อยละของเด็กนักเรียนยากจนที่ได้รับสารอาหารครบถ้วน	เด็กนักเรียนที่ยากจนที่ได้รับ สารอาหารเพียงพอต่อความต้องการของร่างกายมีร้อยละ ๘๐ ของเด็กนักเรียนในเขต อบต.	๘๐	๗๒	๗๔	๗๖	๗๘	๘๐
	ร้อยละของนักเรียนที่มีวัสดุอุปกรณ์ และครุภัณฑ์เพียงพอต่อการเรียน การสอน	โรงเรียนที่มีวัสดุอุปกรณ์และ ครุภัณฑ์เพียงพอต่อการเรียน การสอนนักเรียน ร้อยละ ๙๐ ของนักเรียนในโรงเรียน	๙๕	๙๕	๙๕	๙๕	๙๕	๙๕
	ร้อยละของนักเรียน เด็กและ เยาวชน ที่ติดสารเสพติดมีร้อยละ	นักเรียน เด็ก และเยาวชน ที่ติดสารเสพติดมีร้อยละ ๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)						
			ปี ๒๕๕๗- ๒๕๖๑	ปี ๒๕๕๗ ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๘ ๒๕๕๙	ปี ๒๕๕๙ ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๐ ๒๕๖๑		
๓. ส่งเสริมพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค และการดูแลสุขภาพตนเองของประชาชน	ร้อยละของประชากรที่เจ็บป่วยด้วยโรคใช้เลือดออก	ประชากรที่เจ็บป่วยด้วยโรคใช้เลือดออก	.๐๕	.๐๕	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑		
	ร้อยละของอัตราการเกิดโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อลดลง	-	๖๐	๕๕	๖๐	๖๐	๖๐		
	ร้อยละของประชากรที่มีสุขภาพดี	-	๗๐	๕๕	๖๐	๖๕	๗๐		
	ร้อยละของประชากรที่ดูแลสุขภาพตนเองได้	-	๗๐	๕๕	๖๐	๖๕	๗๐		
	จำนวนประชาชนที่มีรายได้เพิ่มขึ้นมากกว่ารายจ่าย	-	๗๐	๖๒	๖๖	๖๘	๗๐		
๔. ประชาชนมีอาชีพและมีรายได้เพิ่มขึ้น	จำนวนประชาชนที่มีอาชีพเสริมเพิ่มขึ้น	-	๗๐	๖๒	๖๖	๖๘	๗๐		
	จำนวนประชาชนที่มีอาชีพเสริมเพิ่มขึ้น	-	๗๐	๖๒	๖๖	๖๘	๗๐		
	จำนวนประชาชนที่มีทักษะด้านอาชีพเพิ่มขึ้น	-	๗๐	๖๒	๖๖	๖๘	๗๐		
๕. เพื่อให้ผลผลิตทางการเกษตรมีคุณภาพดีและปลอดภัยจากสารพิษ	ผลผลิตทางการเกษตรสามารถจำหน่ายได้ในราคาสูง	-	๑๐๐	๗๐	๘๐	๘๐	๑๐๐		
	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการคมนาคม สะดวก และปลอดภัย	ครัวเรือนที่มีการคมนาคมสะดวกและปลอดภัยมีร้อยละ ๗๐	๙๐	๗๐	๘๐	๘๕	๙๐		

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)					
			ปี ๒๕๕๕-๒๕๕๙	ปี ๒๕๕๕	ปี ๒๕๕๖	ปี ๒๕๕๗	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙
๗. เพื่อให้มีน้ำอุปโภค บริโภค และน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเพียงพอ	ร้อยละของครัวเรือนที่ไม่ขาดแคลนน้ำอุปโภค บริโภคและน้ำเพื่อการเกษตร	-	๘๐	๗๒	๗๔	๗๖	๗๘	๘๐
๘. เพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	ร้อยละของประชาชนในการมีส่วนร่วมในการรักษาสีเขียวสิ่งแวดล้อม	-	๖๐	๕๐	๔๕	๕๐	๕๕	๖๐
	ร้อยละของประชาชนที่ให้ความร่วมมือในการรักษาความสะอาด ถนน แม่น้ำ ลำคลองต่างๆ	-	๗๐	๕๐	๕๕	๖๐	๖๕	๗๐
๙. เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา	ร้อยละของประชาชนที่มาเสียภาษีให้กับ อบต.		๑๐๐	๙๒	๙๔	๙๖	๙๘	๑๐๐
	ร้อยละของประชาชนที่ทราบกำหนดการชำระภาษี		๑๐๐	๙๒	๙๔	๙๖	๙๘	๑๐๐
	ร้อยละของโครงการที่บรรจุในแผนพัฒนา ได้นำไปดำเนินการ		๘๐	๗๐	๗๓	๗๕	๗๘	๘๐
	ร้อยละของประชาชนที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นในพระราชพิธีหรือวันสำคัญ		๘๐	๗๒	๗๔	๗๖	๗๘	๘๐
	ร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน		๘๐	๗๒	๗๔	๗๖	๗๘	๘๐

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ตัวชี้วัด (KPIs)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)					
			ปี ๒๕๕๕-๒๕๕๙	ปี ๒๕๕๕	ปี ๒๕๕๖	ปี ๒๕๕๗	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙
๑๐. เพื่อให้การบริการประชาชนเป็นไปอย่างรวดเร็ว	ร้อยละของประชาชนที่มารับบริการมีความพึงพอใจในการให้บริการ	-	๙๘	๙๘	๙๘	๙๘	๙๘	๙๘
	พนักงานและลูกจ้าง ทำงานได้สะดวกและรวดเร็ว เนื่องจากมีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ที่เพียงพอและมีประสิทธิภาพ	-	๙๐	๘๖	๘๔	๘๖	๘๘	๙๐
	ร้อยละของประชาชนที่ทราบขั้นตอนการติดต่อราชการ	-	๗๐	๕๐	๕๕	๖๐	๖๕	๗๐
๑๑. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ร้อยละของประชาชนที่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	-	๘๐	๖๐	๖๕	๗๐	๗๕	๘๐
	ร้อยละของจำนวนการเกิดอุบัติเหตุในเขต อบต.	-	๘๐	๖๐	๖๕	๗๐	๗๕	๘๐